

efter dens Mening vilde være aldeles uretfærdigt, naar ikke Formuestab kunde fraregnes den skattepligtige Indtægt, medens efter Forsamlingens Beslutning de Ord: „Den tilfældige Formuesforsøgelse skal derimod medregnes til Aarets Indtægt“, ere blevne staaende i samme Paragraph.

Samme Minoritet foreslaaer endvidere, at der til Udkastets § 14 optages en Bestemmelse, hvorved det tilstedes de Skattepligtige, der have benyttet Selvangivelse, personlig at betale deres Skat i Stadens Hovedkasse, dog at den hos dem, som ikke selv have indfundet sig inden en vis Frist, inddrives paa sædvanlig Maade.

Majoriteten har nemlig vedtaget Forandringer til § 11, 12 og 13, og deri navnlig følgende Sætning: „Den Protokol, hvori de Skattepligtige, der benytte Selvangivelse, ere opførte, skal ikke fremlægges offentlig, men Kommissionens Medlemmer saavel som Enhver, der ifølge sin Stilling bliver bekendt med dens Indhold, ere tværtimod pligtige til at fortie den Kundskab, der deraf kan erholdes“.

Forsamlingen har saaledes udtrykkelig bekendt sig den Anskuelse, at den, der selv angiver sin Indtægt til Skat, bør være sikket imod Offentlighed, og som en Consequens heraf har Minoriteten foreslaaet, at hans Skattebillet ei skal overgives til Robimesteren, hvis han ønsker at undgaae det, og maa fastholde, at dens i saa Henseende gjorte Forslag ville af Mange ansees som en Betryggelse, og derfor tilraade, at en saadan Bestemmelse bliver optaget i Loven.

Bilag F.

Minoritetsvotum af Borgerrepræsentationskabets Medlem A. Green-Ulfing.

Et Mindretal af Borrepræsentationen kan i flere Punkter ikke tiltræde de af Fleertallet tagne Beslutninger, og idet den med Hensyn til disse slutter sig til Regjeringens Lovudkast, har den efter Sagens Vigtighed anset det

rigtigt at udtale sin afvigende Mening herom. At al Afgift af Næring skulde bortfalde, som Forsamlingen med 17 Stemmer med 14 har vedtaget, maa Minoriteten bestemt fraraade. Denne Beslutning er aldeles i Strid med, hvad Forsamlingen under 30te Mai og 1ste Juni f. N. og atter senere under 16de Januar d. N. har vedtaget, hvilken sidste Afstemning maa tillægges saameget større Vægt, som der dengang forelaa et Forslag fra Regjeringen om, at Næringsafgiften skulde bortfalde, men Borgerrepræsentanterne, i fuld Overensstemmelse med Magistraten, erkærede sig for, at en saadan Afgift burde vedblive. Næringsafgift finder Sted i alle øvrige Njøbstæder og ligeledes under forskjellige Benævnelser, navnlig som Patentstat, i næsten alle andre Lande; denne Afgift er i den saa nylig udkomne Lov om Haandværks- og Fabrikbrist af 29de December 1857, der netop træder i fuld Kraft samtidigt med den her paatænkte Lov, den 1ste Januar 1862, udtrykkelig bestemt at skulle vedblive; og det er i sin Tid af Magistraten tilstrækkeligen udviklet, hvor betænkeligt det vilde være at opgive al Beskatning paa Næringen, der igjennem flere Menneftaldere har bidraget til Bestridelsen af Kommunens Udgifter. Heller ikke kan Minoriteten tiltræde, at det, naar Næringsafgift, som i Lovudkastet foreslaaes, bestemmes at skulle finde Sted, da i Forbindelse dermed skulde, som under denne Forudsætning af en lige Majoritet i Forsamlingen vedtaget, fastsættes, at denne Afgift efter 5 Aars Forløb, ved Kommunalbestyrelsens Beslutning, skulde kunne nedsettes eller ganske bortfalde, da dette som enhver anden Lovforandring kun bør kunne skee ad Lovgivningsveien.

At den Skat, der efter Lovudkastet skal paalignes samtlige Stadens Indvaanere efter Indkomst, skulde, som en Majoritet af 19 Stemmer mod 8 har vedtaget, paalegges ogsaa „Actieselskaber, Foreninger, offentlige Stiftelser og andre juridiske Personer“, kan Minoriteten ligesaa lidt tiltræde, som at den skulde, hvad der ligeledes af en Majoritet af 18 Stemmer mod 8 er vedtaget, paalignes al Indtægt, der tilfalder Enhver, som boer udenfor Stadens Grund, men her i Staden har